

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Cojocari Olga, reprezentată de avocatul Doroftei Roman,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Alexandru împotriva Olgăi Cojocari cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 11 februarie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-335/25

NR. PIGD 2-24025620-01-2ra-02062025)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central, jud. G. Tocaiuc

Instanța de apel: Curtea de Apel Nord, jud. S. Grosu, A. Țihonschi, R. Holban

30 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de către Cojocari Olga, reprezentată de avocatul Doroftei Roman,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat,
Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 martie 2024, Cojocari Alexandru, reprezentat de avocatul Ludmila Ciuhrii, a depus în adresa Judecătoriei Soroca, sediul Central, cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Cojocari cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, prin hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, căsătoria dintre Cojocari Alexandru și Cojocari Olga a fost desfăcută, iar domiciliul copilului minor XXXXX a fost stabilit cu tata Cojocari Alexandru.

3. Evidențiază că, Cojocari Olga locuiește peste hotarele țării, are venituri destul de mari, dar nu-și onorează obligația părintească de a susține material copilul, practic îl ignoră. Respectiv, toate grijile legate de copil au rămas pe seama reclamantului. Ultimului îi vine greu să asigure toate necesitățile materiale ale copilului, or nu are un loc de muncă permanent și venit constant.

4. Precizează că, nu cunoaște dacă pârâta este angajată la muncă oficial și dacă veniturile ei sunt constante, de aceea solicită încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă.

5. Având în vedere circumstanțele de fapt expuse, în temeiul art. 74, 76 din Codul familiei, art. 5, 6, 7, 166 – 167 din Codul de procedură civilă, s-a solicitat încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în sumă de 4000 lei lunar, începând cu data înregistrării acțiunii și până la atingerea majoratului.

6. Prin încheierea protocolară a instanței din 19 aprilie 2024, în temeiul art. 173 alin. (3) din Codul de procedură civilă, s-a restituit cererea reconvențională înaintată de reprezentantul pârâtei, avocatul Doroftei Roman, privind stabilirea graficului de întreprinderi.

7. Prin hotărârea din 19 aprilie 2024 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, s-a admis parțial acțiunea și s-a încasat de la Cojocari Olga, în beneficiul lui Cojocari Alexandru, pensia de întreținere pentru copilul minor XXXXX, în mărime fixă de 1600 lei lunar, începând cu data adresării în judecată – 06.03.2024 și până la atingerea vârstei de majorat a copilului.

8. La 02 mai 2024, Cojocari Olga, reprezentată de avocatul Doroftei Roman, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 19 aprilie 2024 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, prin care a solicitat casarea hotărârii

menționate, casarea încheierii protocolare din 19 aprilie 2024 privind restituirea cererii reconvenționale formulate de Cojocari Olga și trimiterea cauzei la rejudecare.

9. Prin decizia din 11 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a respins cererea de apel depusă de Cojocari Olga, reprezentată de avocatul Doroftei Roman și s-a menținut hotărârea din 19 aprilie 2024 a Judecătoriei Soroca, sediul Central.

10. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a conchis necesitatea încasării pensiei de întreținere în sumă fixă, într-un quantum de 1600 lei, care este o sumă rațională și proporțională cheltuielilor pentru întreținerea unui copil minor în vârstă de XXX, reieșind din informația plasată de Biroul Național de Statistică al R. Moldova și ținând cont de necesitățile reale de întreținere a unui copil în coraport cu circumstanțele în lume în prezent, care cu certitudine nu se reflectă în indicii statistici de referință. Or, părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică cât și psihologică, astfel încât suma dispusă spre încasare de către instanță, să acopere necesitățile specifice vârstei copilului, iar aceasta reclamă costuri ce depășesc simpla întreținere.

11. Instanța de apel a reținut că, apelanta nu a probat că îi este contraindicată activitatea de muncă. Corespunzător, aceasta este obligată să întreprindă toate acțiunile necesare în vederea îndeplinirii obligațiilor sale părintești.

12. Colegiul civil al Curții de Apel Nord a menționat că, părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență. Din acest motiv, suma propusă de apelanta de 869,75 lei, lunar, care de altfel nici nu poate fi raportată la jumătate din valoarea minimului de existență pentru anul 2024, nu poate fi acceptată, deoarece necesitățile specifice vârstei copilului reclamă costuri ce depășesc simpla întreținere. Iar conform art. 3.1 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

13. Referitor la afirmația apelantei precum că, la întreținerea ultimei sunt încă XX copii, XXXXXX, născut la XXXXX și XXXXXX, născută de XXXXXX, care deja a atins majorat, Curtea de apel a reținut că, aceasta nu o exonerează pe mama copilului de plata pensiei de întreținere a minorului XXXXX, născut la XXXX, suma, care a fost încasată practic la limita minimală, garantată prin lege.

14. În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat a încasat pensia de întreținere pentru minorul XXXXX, născut la XXXXX, în sumă de 1600 lei, lunar, ținând cont de informația Biroului

Național de Statistică și faptul că ambii părinți sunt obligați să contribuie la suportarea cheltuielilor pentru întreținerea copilului minor.

15. Cu referire la obiecțiile apelantei, expuse în cererea de apel, privind neatragerea în proces a Direcției Protecția Copilului Soroca și solicitarea de anulare a încheierii protocolare de restituire a cererii reconvenționale, Colegiul civil al Curții de Apel Nord a constatat netemeinicia acestora.

16. În acest context, Colegiul a reținut că, soluționarea litigiului de încasare a pensiei de întreținere nu implică soluționarea chestiunii cu privire la drepturile sau obligațiile Direcției Protecția Copilului Soroca, or, nici într-o măsură nu influențează interesele acesteia.

17. Ce ține de restituirea cererii reconvenționale, s-a reținut că, acest procedeu, la caz, nu contravine prevederilor art. 172 coroborat la art. 173 Cod de procedură civilă, în esența căroră, acțiune reconvențională poate fi intentată de pârât împotriva reclamantului pentru a fi judecată odată cu acțiunea inițială, conform regulilor generale de intentare a acțiunii, dacă: a) aceasta urmărește compensarea pretenției inițiale; b) admiterea ei exclude, total sau parțial, admiterea acțiunii inițiale; c) ea și acțiunea inițială sânt în conexiune, iar judecarea lor simultană ar duce la soluționarea rapidă și justă a litigiilor.

18. Astfel, cererea reconvențională de stabilirea graficului de întrevedere nu întrunește mai multe condiții cerute de lege. În primul rând, aceasta impune respectarea unei proceduri extrajudiciare în condițiile art. 64 din Codul familiei, care prevede expres că litigiile apărute între părinți se soluționează de către autoritatea tutelară teritorială, care stabilește un program de întrevederi, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanța judecătorească, care va emite hotărîrea respectivă. Din lucrările dosarului nu rezultă, că apelanta s-a adresat cu cererea de stabilire a unui program de întrevederi către autoritatea tutelară teritorială și că ultima a emis o decizie nefavorabilă pentru Cojocari Olga. De altfel, cererea reconvențională de stabilirea graficului de întrevedere nu se încadrează în nici un temei prevăzut la art. 173 alin. (1) Cod de procedură civilă.

19. Din motivele expuse, Colegiul civil al Curții de Apel Nord a concluzionat că, instanța de fond just a dispus restituirea cererii reconvenționale, depuse de pârâta/apelantă Cojocari Olga. Or, prin restituirea cererii reconvenționale, în condițiile enunțate *supra*, apelantei nu i s-a încălcat nici un drept, dat fiind că ultima poate depune acțiunea în judecată în condiții generale, cu respectarea procedurii stabilite de legislația în vigoare.

20. La 02 iunie 2025, Cojocari Olga, reprezentată de avocatul Doroftei Roman a depus în adresa Curții Supreme de Justiție cerere de recurs împotriva deciziei din 11 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, prin care a solicitat casarea deciziei din 11 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

21. În motivarea recursului s-a menționat că, instanțele au aplicat formal art. 76 din Codul familiei, stabilind o pensie în sumă fixă de 1600 lei, fără analiza veniturilor reale ale recurenteii, a existenței altor copii aflați la întreținerea sa și a capacității reale de muncă.

22. Evidențiază că, decizia Curții de Apel Nord și hotărârea Judecătoriei Soroca afectează drepturile și interesele Direcției Protecția Copilului Soroca, care nu a fost atrasă în proces, deși avea un rol legal în monitorizarea interesului superior al copilului.

23. Susține că, decizia Curții de Apel Nord este arbitrară și se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, ignorând dovezile privind situația materială și familială a recurenteii și aplicând o abordare unilaterală în favoarea intimatului Cojocari Alexandru.

24. În drept s-au invocat prevederile art. 5, 15, art. 429 alin. (1), art. 430 lit. a), art. 431 alin. (1), art. 432 alin. (1) lit. a), b), d), e), art. 434 alin. (1), art. 436-437, art. 445 alin. (1) lit. c), c¹) din Codul de procedură civilă.

25. La 25 iunie 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat prin intermediul poștei electronice în adresa avocatului Ludmila Ciuhrii, care acționează în interesele lui Cojocari Alexandru, copia recursului depus de Cojocari Olga, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.

26. Însă, până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Cojocari Alexandru nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”

28. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

29. Art. 67 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pîrît pînă la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărîrea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți.

(3) Intervenientul accesoriu poate fi introdus în proces și la cererea uneia dintre părți sau din oficiul instanței.”

30. Art. 173 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecătorul primește acțiunea reconvențională dacă:

- a) aceasta urmărește compensarea pretenției inițiale;
- b) admiterea ei exclude, total sau parțial, admiterea acțiunii inițiale;
- c) ea și acțiunea inițială sînt în conexiune, iar judecarea lor simultană ar duce la soluționarea rapidă și justă a litigiilor.

(3) Dacă cererea depusă ca reconvențională nu se încadrează în niciun temei prevăzut la alin.(1) din prezentul articol sau este depusă peste termenul stabilit la art.172, instanța o restituie părții printr-o încheiere protocolară nesusceptibilă de recurs, cu posibilitatea depunerii acesteia în condiții generale.”

31.Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

32.Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

33.Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Cojocari Olga, reprezentată de avocatul Doroftei Roman, a fost înaintat în termen. Or, decizia integrală din 11 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, i-a fost comunicată Olgăi Cojocari la 14 mai 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 02 iunie 2025, adică în interiorul termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

35. Potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă dacă este vădit neîntemeiată. Această normă oferă Curții o prerogativă de filtrare a recursurilor care nu conțin o motivare suficientă în drept, nefiind apte să declanșeze un control de legalitate în sensul art. 432 Cod de procedură civilă.

36. Într-o apreciere particulară a motivelor de recurs, Completul constată că acestea nu întrunesc exigențele unei motivări conforme cu cerințele legale, întrucât exprimă în esență dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel, fără a invoca sau demonstra încălcări veritabile ale normelor de drept material sau procesual.

37. Invocând temeiul prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, interpretarea contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, recurentul nu a indicat nicio hotărâre a instanței supreme care ar fi fost încălcată de către instanța de apel. Simpla afirmație, nesusținută de

jurisprudență relevantă și aplicabilă cauzei, nu poate constitui un temei de recurs valabil.

38. Referitor la art. 432 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, consolidarea sau schimbarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, recurentul nu identifică o problemă de drept asupra căreia Curtea Supremă de Justiție ar fi chemată să-și revizuiască ori să-și unifice practica. Criticile se axează pe particularități factuale ale speței și nu descriu interpretări divergente ale normelor de drept.

39. Cu referire la temeiul de recurs prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, neatragera unei persoane în proces, argumentul că Direcția Protecția Copilului Soroca nu ar fi fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu a fost deja pus în discuție și examinat de instanța de apel, fiind considerat neîntemeiat. Distinct, recurentul nu a demonstrat care drept material al persoanei subiectiv ar fi fost afectat de soluția instanței. Verificarea acestui aspect din oficiu de către instanța de judecată, nu a constatat apariția unui raport material subsecvent dintre părțile în proces și Direcție, urmare a adoptării hotărârii judecătorești.

40. În ceea ce privește critica referitoare la o pretinsă apreciere arbitrară a probelor, art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, instanța constată că probatoriul a fost analizat de instanțele de fond și apel în mod complet și motivat. Simpla reformulare a propriei versiuni asupra faptelor nu echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă. Nu se identifică nici o eroare manifestă sau arbitrară în examinarea probelor, iar recurentul nu demonstrează caracterul determinant al presupusei erori asupra soluției adoptate.

41. Așadar, recursul nu tinde să declanșeze un control de legalitate veritabil, ci exprimă o nemulțumire subiectivă față de soluțiile instanțelor anterioare, camuflând obiecțiile de fond, în argumente formale de procedură.

42. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de către Cojocari Olga, reprezentată de avocatul Doroftei Roman împotriva deciziei din 11 februarie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu